

Publicerad 2006-12-11 11:57 av Fredrik Stillesjö

Lyssnade på Kristina Lugn i DN:s diktkalender i söndags då hon läste Lars Forsells fantastiska dikt om kiselstenarna ur "Ändå". Det här är bara litet lösa tankar kring den.

Havet tar

Havet tar flaskan ifrån oss.

I flaskans mage ligger vårt innersta.

Ett akvarium med våra simmande hemligheter.

Flaskan är vårt flöte.

Betet ser vi inte.

Bara de guppande

vattenringarna når oss.

Vågberg och vågdal,

av glömda sanningar.

Där står du och jag.

Kastar macka mot glömskan.

Men sanningen kommer inte loss.

I stället blir vi genomskinliga.

Av aningslöshet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fredrik Stillesjö med Poeter.se id #6434 innehar upphovsrätten